

Vertelschets 36.1: De aarde

BEGINZIN

Donker. Stil. Leeg. Het is onmogelijk, maar stel dat jij daar bent. Je tuurt voor je uit totdat de tranen in je ogen staan, maar je ziet niets. Je zet een stap vooruit met je voeten, maar er is geen grond onder je voeten. Je spreidt je vingers wijd uit elkaar en zwaait met je hand, maar je voelt zelfs geen lucht langs je vingers stromen. Het is donker, stil en leeg. Er is niets.

VERTELSCHETS

Donker, maar dan opeens niet meer leeg. Heel zachtjes klinkt het. Het kabbelt, het plonst. Onzichtbaar klimmen de golven omhoog. Onzichtbaar zakken ze weer naar beneden. Onzichtbaar is daar opeens een oceaan zo groot als heel de aarde. Water, water en nog eens water. En Hij is er. De Geest van God. Onzichtbaar, onhoorbaar, maar Hij is er. Als een onzichtbare vogel zweeft Hij boven het water. Hij zweeft heen en weer en is overal tegelijk. Spanning hangt in de lucht. Er gaat iets gebeuren, maar wat? Dan opeens gebeurt het! De golven zijn niet meer te horen. Het is alsof de Geest van God opspringt van blijdschap. Nu is het moment! De stilte is voorbij. Een enorme stem weerkaatst op het water. Op heel de aarde is het te horen: "Laat er licht zijn!" Nog voordat de nagalm van die stem weg is, is het water opeens te zien. Eindeloos strekt een enorme watermassa zich uit. Golf na golf. Maar het duurt niet lang of het verandert weer. Het licht verdwijnt langzaam maar zeker. Het wordt steeds donkerder en donkerder, maar in het donker zie je soms een golf omhoog komen. In het donker zie je soms twee golven tegen elkaar uiteen spatten. Het is het donker van de nacht. De eerste dag is voorbij.

Terwijl het donker van de nacht rustig over het water ligt, gebeurt het voor de allereerste keer. De eerste minuten valt het eigenlijk niet eens op, het gaat heel langzaam. Maar je ziet het gebeuren, de golven worden steeds iets duidelijker. De kleur van het water wordt steeds minder donker. Het wordt weer licht. De nacht is voorbij. Als een eindeloze oceaan stroomt het water. Er komt geen einde aan. Maar dan klinkt weer die almachtige stem: "Laat er verschil tussen water boven en water beneden komen. Laat er een dampkring zijn." En het gebeurt! God spreekt, en het is er! De oceaan stroomt rustig voort, maar boven het water trekt een enorme mistvlaag omhoog. Steeds hoger en hoger totdat de mistvlaag als wolken in de lucht blijven hangen. Er is water beneden en water boven, in de wolken. Langzaam veranderden de wolken van kleur, steeds donkerder en steeds donkerder, totdat er donkere schaduwen door de lucht heen glijden. Het is weer nacht. De tweede dag is voorbij.

Het eerste licht breekt door. Het water wordt weer zichtbaar. Het water, ja overal is alleen maar water. Maar niet voor lang, want weer klinkt die stem. Een stem waar alles en iedereen wel naar moet en naar wil luisteren: "Laat de zee zich verzamelen in de oceaan en laat er daarnaast land ontstaan." Met dat het laatste woord klinkt begint alles te kolken en te razen. Het water bruist en stroomt. De hele oceaan is een grote stroomversnelling. De eerste kale plekken ontstaan. Het wordt steeds groter. Niet veel later kabbelen de golven rustig op het strand. De eerste regenbui laat het water op het land vallen. Even blijft het water liggen en vormt een klein meertje. Maar als het blijft regenen zoekt het net gevallen water een weg naar beneden. Kronkelend zoekt het beekje zijn weg naar de zee. Aan de oever van de zee glinstert het zand in het licht van de dag. Dan klinkt Gods goedkeuring: "Het is goed."

De kale heuvels, bergen en dalen weerkaatsen het felle licht. Hier en daar stroomt een beekje door het kale landschap. Maar weer klinkt Gods stem: "Laten er bomen en planten op de aarde zijn." Wat er dan gebeurt is onvoorstelbaar. Gelijk veranderen de kale vlaktes in prachtige weilanden, afgewisseld met bossen. Langs de beekjes groeien struiken en bomen. In de beekjes groeien sappige waterplanten. Tussen het gras bloeien de mooiste bloemen. De takken van de bomen bewegen langzaam in de wind. Het lange gras golft langzaam omhoog en omlaag. Een zacht ruisend geluid klinkt er. Totdat alles langzaam maar zeker vervaagt en er van de bomen niets anders meer over is dan donkere schaduwen, het is weer nacht. De derde dag is voorbij.

Terwijl de bloemknoppen zich langzaam openen in het eerste ochtendlicht en het licht zich over de geweldige natuurpracht laat vallen klinkt weer Gods krachtige stem: "Laten er verschillende lichten komen, de zon, de maan en de sterren." Wat er dan gebeurt is echt onbeschrijfelijk. Al het licht wat overal vandaan lijkt te komen bundelt zich samen tot een grote lichtstraal. Hoog aan de lucht staat opeens een grote ronde bol waar al het licht vandaan komt. De zon! Opeens is er ook schaduw van de bomen, van de planten, van de bergen en van alle dingen die er zijn. De schaduwen worden langzaam steeds groter en groter, totdat de zon achter de bergen verdwijnt. Het wordt weer nacht. Maar deze nacht is totaal anders dan de vorige nachten. Helder wit valt het licht van de maan op de aarde. En aan de donkere lucht pinkelen duizenden hele kleine lichtjes, de sterren. Ook de vierde dag is voorbij.

Als langzaam de zon boven de bergen opkomt en er hele lange schaduwen op de aarde vallen is het alweer de vijfde dag dat de aarde bestaat. De bloemen stralen tot Gods eer! Maar weer klinkt Gods stem: "Laten er dieren in het water komen, de vissen. Laten er dieren in de lucht komen, de vogels. Uit de eieren van de vissen en de eieren van de vogels worden weer nieuwe dieren geboren, het zullen er steeds meer en meer worden." Opeens is lucht vol van geluid. De vogels kwetteren om het hardst en vliegen klapwiekend door de lucht. Maar ook het water is opeens vol leven. De vissen springen soms zelfs boven het water uit. Grote en kleine vissen zwemmen kris kras door elkaar. Als uur na uur voorbijgaat wordt het tegen de avond rustiger, de vogels worden stil. Alhoewel... niet allemaal. Opeens worden er andere vogels wakker. Uilen en vleermuizen scheren door de donkere nacht. God ziet het en roept het vol vreugde uit: "Het is goed!"

Als de uilen en de vleermuizen zich weer goed hebben verstopt en de andere vogels hun eerste gefluit laten horen begint de zesde dag. Nog steeds vindt God het niet compleet genoeg. Het wordt nog mooier, nog voller. Weer klinkt Zijn stem: "Laten er dieren op de aarde komen!" Ook dat gebeurt. Opeens lopen er koeien te loeien in de wei. Opeens rent er een tijger tussen de bomen vandaan, springen de kangoeroes hoog de lucht in, kruipen de slakken door het gras en slingeren de apen van tak tot tak. Binnen een seconde zijn de dieren er, allemaal! Kruipende dieren, zoals de worm, de spin, torretjes, rupsen. Allemaal zoals de Heere het wil. Er komen ook wilde dieren: leeuwen, tijgers, apen. Grote en kleine dieren. Ze leven in vrede met elkaar, omdat de Heere alles goed gemaakt heeft.

SLOTZIN

God zag dat het goed was! Wat is de Heere God creatief! Wat is Hij machtig!